

Вещество и оръдие съ които писваме.

Дрѣкнѣти (дрѣгочнѣти) челоуѣцы писваха на оловенны и на мѣдны плѣчи: послѣ на Египетскаго папѣра, и мембраны (кожи), и крайно мы на вомѣга (хартѣя), коѣто става отъ вѣхти платна.

Но за да писваме, оупотревлѣваме мастило черное, перѣла, мастилница, пѣбчница, линирь, словопѣро, перонѣхче, витло (пергѣла), нѣжице, тѣмъ вѣште са потрібни, на едногѣ оученика, и на всѣкаго челоуѣка: коѣто ище да писва красни писма, каккѣто състоѣтелиѣща представимъ, и покажемъ послѣднѣ, за сѣщѣите составленіи на добрѣто писаніе.

П е р в ы й §.

Когато мы за радѣи мѣстното отъ далеченіе немѣжимо да говориме съста съ съста съ нашего прѣтѣла, коѣто отсѣтства далеко отъ насъ: тогда мѣ писваме: а писмото са нарича Посланіе, а прѣсто писмо. И са разговарѣме, каккѣто чрезъ съста, убѣвлѣюще нашиѣте пѣмысли и желаніи. Прѣче каккѣто са разговарѣме лично, когато ѣ нашѣи прѣтѣль настоѣщѣи при насъ: сѣщѣо подобѣва и чрезъ списаннаго разговѣра, когато отсѣтствава ѣнъ комѣтъ писваме.

Обѣче многѣжды послѣдова къ нашѣто разговарѣни, да празднословиме и да много говориме, и да произносваме рѣчы, и говорѣи неразсѣдны. На посланіето же трѣвка повелѣико вниманіе, и пѣмногѣе иѣзвѣстѣе (знаніе), имѣкше крѣма за да смышлѣваме добрѣ дѣныѣ, коѣто щѣме да пишиме, сѣрѣчь, да иѣспѣтваме